

AFLP

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Lekce č. 9 Boží vůle s otcem Iannuzzim: Rusko, Panna Maria, pravoslavní

Jak se všichni máte? Můžeme začít krátkou modlitbou. Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Dnešní den je Květná neděle, pozvěme Ducha svatého, ať naplní naši paměť, Syn ať naplní náš rozum a Otec ať naplní naši vůli, aby si v nás mohla Svatá trojice udělat svůj příbytek a učinila z nás dalšího Krista těm, kteří jsou na světě. Sláva Bohu Otcí, Synu i Duchu svatému, jako byla na počátku nyní i vždycky až na věky věků. Amen.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého, Amen. Dobře tedy, dnes je neděle. Je 8 hodin zde v Itálii. Rád bych začal neformální otázkou a odpovědí. Můžete nám sdělit odkud jste, ti, kteří se připojujete, ze které země, nebo státu pocházíte.

Miami.

Nejlepší místo na světě.

Ó, je to tak?

Byl jste ve Fort Lauderdale a chyběl jste mi. Nevěděl jsem, že jste tam byl.

Ach, to bylo vloni. Jo. Nebo letos? Dobře.

Severní Nevada.

Nevada, dobře Steve.

Long Island, New York. Viděl jsem Vás před 20 -ti lety v centru Boží vůle, Středisko svatý Joseph v Patch v New Yorku.

Ano, tam jsem se narodil, v Bay Shore. Děkuji. „Páni!“

Kanada.

Vítejte!

My jsme z Anglie. Mark a Jillian. Dobrý den, Otče.

Dobrý den, dobrý večer.

Děkuji. New Hampshire.

New Hampshire. Dobře. Kdy v Anglii měníte čas o hodinu zpět?

Minulý týden.

Aha, už? V Itálii to neměníme do konce měsíce. Dobře.

Ano, bude to poslední týden v březnu. Konec měsíce. Stejně jako Kalifornie.

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Los Angeles. Dobře.

Kalifornie. Los Angeles.

Vítejte.

Děkuji.

Calgary, Kanada. Děkuji.

Calgary. To je tam co se koná rodeo... ano, ano, Stampede.

Nejznámější je Stampede. Ano.

Volám z Kolumbie.

Těší mě. Z Kolumbie.

Richard. Z Brooklynu. Queens, Nassau, Suffolk. Odevšad.

Ano. Je to pravda, hodně jsme se stěhovali.

Camden, Georgia.

Georgia. Zdravím!

Dobrý večer otče. Nicola z Peru.

Peru. Těší mě.

Francie.

Francie. Také Vás rád vidím. Německo.

Vítejte. Děkuji. Michael z Irska. Irsko.

Bojující Irové. Italové a Irové. Dvě země ve válce.

Ne, už ne. Řeknu vám krátký vtip. Bez urážky, znám jednoho muže Ben Healy z Irska, nedávno zemřel.

Byl Ir, ale žil na Rhode Islandu a vyprávěl vtipy. A jeden z těch vtipů byl o irské a italské vlajce. Víte jaký je mezi nimi rozdíl? Irská vlajka je italská vlajka, která zůstala příliš dlouho na slunci.

Děkuji za smysl pro humor. Ano, děkuji vám všem, že jste se připojili.

Má někdo dotaz? Pokračujte.

Chci se zeptat na něco velmi neformálního. Myslíte, že Italové a Irové mají takovou povahu kvůli náboženství nebo kultuře, nebo co myslíte, otče?

Myslím, že je to všechno dohromady. Myslím, že když jsem žil celé ty roky v Itálii, tak věřím, že je to v krvi. Určitě je tam ten genetický rys víry. Ale zároveň víra nemá nic společného s tělesným...

AFLP

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Ano, když je kultura prosycena těmito náboženskými symboly a když vyrůstáte a vidíte na ulici ty malé oltáříky, myslím, že je to něco, co je součástí všeho, jak vidíme a člověka obecně. A to se přenáší na děti, aniž byste cokoli řekli, náboženské symboly jsou všude, a to vás samozřejmě ovlivňuje. Takže myslím, že kultura a víra, jak se k ní hlásí v Irsku a v Itálii, je díky velké víře velkých světců, kterými je Bůh požehnal. Ale dnes je krize víry. Francie byla pravděpodobně nejpožehnanější zemi, se všemi velkými svatými, které Bůh dal Francii.

A Itálie také, jak víte. Ale dnes procházíme touto zkouškou, touto ztrátou víry, a není tak snadné věřit jako tehdy. Tehdy to bylo mnohem snazší, myslím.

Otče, máme tu Gaby.

Otče, dvě otázky. První je, jaký je rozdíl mezi chtěním a vůlí? V němčině toto slovo vůle nemáme a mně se velmi líbí. Hledala jsem ho na Googlu.

A pokud to teď chápu, znamená to, že je to ve svobodné vůli, akt svobodné vůle. Chtění. A podle tohoto chtění, můžu lépe chápat „vůli“ o které mluví Ježíš.

A druhá otázka zní, co znamená „dcera sionská“ v Boží vůli, podle dnešního textu na Květnou neděli. Jaký to má význam? Přichází-li od Luisy? Byla jako „dcera sionská“?

To jsou mé otázky.

Děkuji. Jaký je rozdíl mezi slovy *volizione*, *volere a volonta*? To jsou tři italská slova, která Ježíš použil s Luisou.

Volere, v o l e r e, je operativní vůle. Vůle, když koná. *Volonta*, v o l o n t a, s přízvukem na konci. *Volonta*, poslední písmeno, to je přirozená vlastnost vůle, touhy.

Duše má tedy tři schopnosti. Má intelekt, paměť a vůli. Vůle sama o sobě je *volonta*, přirozená vůle, kterou nás obdaril Bůh. *Volere* je zase to, když tu *volonta* zapojíte do pohybu a činnosti, stává se z ní *volere*.

volizione, to vůle osvětlená. Operativní vůle je tedy *volere*. osvětlená vůle, která používá intelekt, je *volizione*. V o l i z i o n e.

V angličtině tyto rozdíly nemáme. Máme jen jedno slovo pro všechny tři, a to je vůle. Ale v italštině mají pro vůli tři různá slova.

V angličtině tedy můžeme říci, že *volere* je operativní vůle. *Volizione* je vůle uvědomělá a *volonta* je vůle přirozená. Další otázka, kterou jste položila, se týkala něčeho, co souvisí s Květnou nedělí.

Nevím, co je ve skutečnosti „dcera sionská“. Jeli to Marie, neposkvrněné srdce, nebo je to něco jako Boží vůle? Když jste v Boží vůli, že do vás přichází dcera sionská? Jestli je to jako svatba, když se říká, „přijdeme s otcem a uzavřeme sňatek“.

Ano. Narážíte na pasáž, kde Ježíš říká: "Přijdu s Otcem a my budeme v něm." Vztahuje se to k tomuto, nebo k dnešnímu evangeliu?

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Je to tam, kde říká, dcero sionská, přicházím k tobě a s tímto oslem.

Nejsem si jistý, kterou pasáž máte na mysli. Vzpomínáte si, o jaké evangelium se jedná?

Dnešní evangelium, když on říká.

Á, když jde připravit poslední večeři, konec.

Ano. Poslední dnešní čtení?

Dnes to bylo dlouhé. Jo.

Měli jsme vypravěče, měli jsme učedníka. Měli jsme skupinu, zástup, měli jsme Ježíše. Ježíš řekl, že bude člověk... Je to tak?

Četl jsem ten text italsky. Nevzpomínám si, jak je to v angličtině. Ale pamatuji si to v italštině. Říkal, že bude večeřet v horní místnosti...

Podívám se, jestli to najdu v angličtině.

Našla jsem to v němčině. Je to, „raduj se, dcero sionská. Raduj se, Jeruzaléme. Hle, tvůj král k tobě přichází.“

Ano. To je to, co mám na mysli.

A říkáte, že v té pasáži je dcera?

Ano, je to „Raduj se, dcero sionská...“ A co je myšleno tím „dcero sionská“?

Ach, Sion. Ano, Sion.

Omlouvám se.

Ano, to je v pořádku. Ano. Jeruzalém představuje Pannu Marii a toto je symbol Panny Marie.

Za chvíli vám to vysvětlím. Je to v mé knize Nádhera stvoření. Dobře, našel jsem to.

Sion představuje budoucí církev. Když Pavel psal svůj list Efezanům, psal ho ve vězení, mluví v něm o nevěstě, která je představena ženichovi, což znamená, že církev se představuje Kristu bez poskvrny a vady, k tomuto sňatku, kde budoucí církev je svatá, neposkvrněná nevěsta před Kristem. K tomu použil řecké slovo. Pavel, použil slovo „neposkvrněná“. Toto slovo, „neposkvrněná“, v řečtině popisuje pozitivní kvalitu církve v budoucnosti.

Svatý Jeroným přenesl toto slovo z řečtiny. Když překládal Bibli z hebrejštiny a řečtiny do latiny, a Pavel je přenesl do Vulgáty. Promiňte, Jeroným to přenesl do Vulgáty v latině jako „Imaculatus“ a připisuje se to blahoslavené Panně Marii, jako by chtěl označit Marii za prototyp budoucí církve.

Nový zákon toto téma rozvíjí ve dvou pasážích z Lukášova evangelia v Knize skutků. V Gabrielově pozdravu Marii: „Buď pozdravena, milosti plná.“ Je to opakování starozákonního proroka, který říká, „raduj se dcero Sionská“.

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Lukáš v první kapitole ve 28. verši uvádí, že anděl Gabriel říká: "Zdravas!". A toto zdravas není pouhým pozdravem, nýbrž oslavou. Znamená vyvýšit, radovat se, být plný milosti. Tento pozdrav nacházíme opět ve starozákonním Izajášovi.

Najdeme to v Sofonjášovi a Joelu Zacharjášovi, který vítězoslavně oslovuje dceru Sionu, Jeruzalém, který je náboženským centrem Izraele. Říká: "Raduj se převelice, dcero Sionu, hle, tvůj král k tobě přichází, tvůj zachránce. A řeční otcové učili, jak je u Lukáše, že andělsky pozdrav Marii, je ozvěnou starozákonního pozdravu celému izraelskému domu. Král v tomto úryvku byl považován za Mesiáše, zatímco síónská dcera představuje nastolení Jeruzaléma na konci časů. Eschatologickou éru všeobecného míru a nové náboženské centrum Izraele, kde budou sjednoceni Hebrejci i pohané.

Jde o to, že se všech dvanáct izraelských kmenů shromáždí a církev bude neposkvrněná jako Marie. Takže to představuje ten neposkvrněný stav Marie a budoucí církve. Tento pozdrav a tento křížový odkaz je klíčovým bodem k tomuto úryvku, který se nachází také v Lukášově evangeliu. Jeden znalec Písma

uvádí, že Lukáš předvídá v zastínění Marie Duchem svatým prototyp všeobecné svatosti církve, kdy na zemi zavládne Boží vůle. Když tedy Duch svatý zastínil Marii, zjevil tím způsob, jakým zastíní Jeruzalém k znovuzrození. A Druhý vatikánský koncil představuje Marii jako vzor církve v budoucnosti, uvádí, jak to pochází z dokumentu Druhého vatikánského koncilu „Luminguum“, článek 68. Uvádí se v něm: „Ježíšova matka je obrazem a počátkem svaté církve, jak tomu bude v budoucím světě“.

Dokument Druhého vatikánského koncilu v článku 63 také dodává: „Panna Maria je typem typu církve v řádu víry, lásky a dokonalého spojení s Kristem“. Můžeme předvídát zastínění Marie Duchem svatým jako podivuhodné znamení nových Letnic, když Duch svatý zastíní celou církev, celý dům Izraele, na úsvitu této eschatologické éry, ve které žijeme. Mezi tím je tedy silná paralela.

I sv. Ludvík z Montfortu prorokoval, že na konci časů, před posledním příchodem Krista, Panna Maria bude konat velké věci. Všemohoucí Bůh a Panna Maria probudí velké světce, kteří budou převyšovat svatostí ostatní světce, včetně Kolbyho. Mariin neposkvrněný stav přirovnával k budoucí církvi, že ona bude ta, kdo nám sdělí stav Neposkvrněné budoucí církve, že ona nám předá stav neposkvrněnosti, což je její skutečný stav.

Další otázka, Janet.

Pokračuj, Janet.

Otče, zajímalo by mě, hodně lidí se ptá, jaké místo má zábava v Boží vůli a jaké jsou vhodné druhy zábavy? Je lepší dělat nějakou aktivní věc, třeba jít na procházku? Nebo se můžeme dívat na televizi?

Ano, jistě. Pán chce, abychom měli vyvážený život, a v životě jsou určité věci, které nám pomáhají se odreagovat, uvolnit se ze stresu každodenní práce, a tam patří zábava. Mluvil o tom svatý Tomáš Akvinský.

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Nazval ji svatým volným časem. To je slovo, které použil také svatý Maxmilian Kolbe. Když byl rektorem semináře v Polsku, říkal studentům, aby vyšli z knihovny, šli ven, hráli fotbal. Říkal jim, aby to dělali, že celý den jen číst a modlit se na kolenou, není životní styl zcela vyvážený.

Dokonce i Louisa měla věci, které se netýkaly modlitby, jako šití, nebo příprava věcí pro kostel. Je to zdravé. Není nic špatného se dívat na televizi. Jde o to, na jaké pořady.

V dnešní televizi je spousta věcí, které nejsou Bohu milé, ale jsou i takové, které jsou dobré. Takže není třeba si to vyčítat, jestliže to přispívá k rovnováze.

Děkuji.

Můj druhý dotaz.

Jak dlouho bude trvat ten dlouhý překlad. A s tím souvisí i to, zda bude překlad k dispozici až po dokončení všech svazků, nebo bude vycházet postupně?

Nejsem si jistý, jak budou vycházet. Řekl bych, že asi jeden po druhém. Nemyslím si, že bych to chtěl zdržovat, dokud nebude vše hotovo. Myslím, že jakmile jeden dokončím, dám ho k dispozici ostatním.

Nevím, jak to udělat, ale myslím, že mi Duch svatý pošle někoho, kdo mi pomůže dostat to k lidem správným způsobem. Ještě tam nejsem. Stále pracuji na prvním svazku. Myslím, že ten první bude mít ze všech nejvíce poznámek pod čarou, protože připravuje půdu pro ostatní.

A mnoho výrazů, které Louisa používá ve všech svazcích, se nachází v prvním díle. A já si musím dávat pozor, abych přenesl její zamýšlený význam. Uvedu vám příklad. V minulém rozhovoru jsem už použil tento příklad. Výraz „zmatek“ v angličtině neznamená zmatek, jak to vyjadřuje italština.

Další slovo, se kterým jsem se musel potýkat, než jsem si konečně uvědomil, co znamená, je *Paura*. Louisa používá tři slova pro strach v prvním díle, když na ni útočí démoni. Ale nebylo to jen vůči démonům, ale také vůči Bohu. Takže měla *Paura*, *Timore* a *Spavento*. To jsou tři italská slova pro strach.

Spavento je hrůza, druh strachu. Pak je tu *Timore*, což je strach z Boha. To není špatný strach. Je to dobrý strach.

A pak je tu *Paura*, což je strach. Když měla co do činění s démony, často používala toto slovo, *timore*, používá pro Boha. Někdy používala *spavento*, ale někdy *timore*.

Tak jsem si říkal, proč by měla mít posvátnou bázeň před démony? Ježíš jí řekl, aby jimi pohrdala. Toto slovo, v italštině znamená pohrdat démonem. Ale musíte pochopit, co to znamená.

Pohrdání. Znamená ignorovat je. Tedy, že si nezaslouží váš čas, vaši pozornost, to je smysl. Toto slovo, které jsem uvedl, jsem vytáhl, abych se na něj podíval, protože ho používá často, a

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

k němu jsem dal poznámku pod čarou, abychom věděli, že kdykoli ho v budoucnu použije, budeme vědět, co se tím chce říct.

Vždy to neznamená strach? Správné slovo, které použila v italštině pro *timore*, je obava. Není to strach.

I když je doslova napsáno strach. Tak to ale není myšleno. Proto v angličtině strach neuvádím, ale nechávám originál v poznámce pod čarou, aby lidé viděli, o jaké slovo jde. Skutečný význam, který se snaží vyjádřit, je že má úzkost.

Je to váhavý strach, a takto reagovala zpočátku, když jí bylo, kolik, 12, 13, let, když útok začal, od 13 do 16 let. Prošla si těžkými časy. První díl bude mít nejvíc poznámek pod čarou z tohoto důvodu, abychom pochopili, smysl slov, a já to nemusel pořád opakovat v poznámkách pod čarou pro následující díly. Děkuji vám za otázku. Anno.

Pokračujte, Anno.

Otče, v dnešním Markově evangeliu se píše, že bylo 9h ráno, když ho ukřižovali. Miluji hodiny umučení, jenom potřebuji váš náhled. Svazek 24, 12. dubna 1928. Říká se tam, že trpěl 3 hodiny ve strašných mukách.

Takže když to spočítám od devíti hodin ráno, je to 6 hodin na kříži oproti třem hodinám ve 24. svazku. Je to snad překladem, nebo mi něco uniká?

Můžete přečíst tu pasáž, na kterou se díváte?

Kterou?

Řekla jste 24. díl. Ano.

Takže 24. díl, myslím, že je to dlouhé. Takže já tak nějak přeskočím na prostřední část, kde se píše, začnu tady: „V Edenu se zatmělo a stáhlo se Slunce božského „FIAT“ a pro člověka nastala navždy noc, symbolizovaná Sluncem, které se stáhlo z povrchu země během tří hodin mého strašného utrpení na kříži.“ A to pokračuje...

A ta další část: „Má dcero. Kalvárie je nový ráj, v němž lidstvo dostalo zpět to, co ztratilo odstoupením od mé Boží vůle.“ Takže se jedná o tuto část.

Vím, že i někde jinde se mluví o třech věcech, po třech. Tři hodiny v agónii, tři různé druhy nástrojů při bičování. Tři hodiny agónie na kříži.

Všechno je po třech. Ale Ježíš říká, že byl na kříži šest hodin...

Ano, 6 hodin byla doba, po kterou tam byl. Tma trvala 3 hodiny.

Dobře. A Matouš říká, že o šesté hodině nastala tma. Ale třetí hodinu byl ukřižován.

V 6. hodině nastala temnota a v 9. hodině zemřel.

Díky, otče. Marku a Juliane, pokračujte.

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Dobrý den otče. Nedávno jsme četli knihu Nebe a narazil jsem tam na to, jak Ježíš mluví s Louisou o chybějících svazcích. Máte o tom nějaké informace?

Chybějící svazky? Ježíš o tom mluví s Louisou? Myslíte, když svazky byly předány jeptiškám a ony je nemohly najít? Potom se našly.

Ano. Nějakou dobu zmizely, když svatý Hannibal chtěl,

aby řeholnice v Mesině ochraňovaly svazky, a ty byly špatně založeny. Ale nakonec se všechny našly.

Aha, byly nalezeny. Dobře.

Ano, jsou ve 36 svazcích. Některé se ztratily, ale ony je našly.

Jose, Jose, máte otázku, Jose?

Jo. Moje otázka se týká toho, co se stalo včera. Myslím, že v Rusku došlo k teroristickému útoku. A to mi připomnělo některá slova, která řekl otec Josef o tom, jakou roli bude hrát Rusko v těchto posledních časech.

Tak nevím, jestli vy, máte nějaké postřehy, pokud jde konkrétně o tento incident a také o roli, kterou bude hrát Rusko v souvislosti s Ukrajinou.

Nejdřív bych řekl, že nejsem specialista v politice a podobných věcech. Ale co vím, je to, co řekla naše paní v Medžugorii, že Rusko ji oslaví nejvíc. A tak v církevně schválených prorockých zjeveních pravého života v Bohu se o tom Ježíš zmiňuje mnohokrát. A myslím si, že ovoce toho, tedy ovoce zasvěcení v roce 84, které vykonal sv. Papež Jan Pavel II. se nyní projevuje. Jsme svědky. Neříkám, že Rusko je nyní svaté. Země je svatá.

Ne, ale myslím, že od tohoto zasvěcení udělalo obrovský pokrok. A nebylo to plodem úsilí Ruska. Bylo to ovoce úsilí blahoslavené Panny Marie. Jakmile bylo zasvěceno jejímu srdci, začaly se věci hýbat.

Během jednoho roku od zasvěcení se v Rusku začalo všechno radikálně měnit. Během čtyř let došlo v roce 89 k pádu Berlínské zdi. A v roce 91 došlo k rozpadu Sovětského svazu. A nyní církve v Rusku vzkvívá.

Takže víte, že během čtyř let, hned po vysvěcení, opona spadla. A musím říct i když, to znovu opakuji, já se nezabývám politikou, ale že kdykoli bojujete za život a stavíte se proti potratům, je to dobré. Rusko to udělalo. Zakázalo potraty.

Zakázali manželství osob stejného pohlaví. Zatímco na Západě to neděláme, že? Takže už teď vidím dobré ovoce. To, co se děje, a co bude, je duchovní bitva, duchovní válka. Proti sobě bojují síly v morálních otázkách.

Děkuji Vám za velmi obohacující odpověď. Rád bych řekl něco ohledně života zde v mé zemi, v Kolumbii. Myslím, je to tak dva roky vyšel zákon, nebo kauza soudu, že potrat má být druh práva, ne jako ve Francii před několika týdny, ale v tomto směru dali hodně svobody. A něco mě velmi zarazilo.

AFLP

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Nevím, možná to byla velmi zvláštní shoda okolností, ale další den potom, co v Kolumbii bylo povoleno provádění potratů, vypukla válka na Ukrajině. Nevím. Nemám, nemám žádné teologické povědomí, ale tak mě napadlo, že se snad v tomto směru stalo něco mystického nebo duchovního.

Jen jsem vám to chtěl říct.

Děkuji.

Děkuji Jose. Diane, máte otázku?

Ano, dobrý den. Ráda bych, kdybyste prosím, mohl trochu více vysvětlit tu myšlenku psychosomatického přebývání. Jednou jste se o tom zmínil. Znamená to, že toto nové přebývání má vliv na naše tělo?

A jaký je rozdíl, mezi tím, že v nás přebývá Duch svatý, a že my jsme chrámem Ducha svatého? Je v tomto novém přebývání nějaký rozdíl?

Ano, je. Když jsme pokřtěni, přijímáme Ducha svatého a stáváme se chrámem Ducha svatého. Ježíš říká Louise, když Já, Syn, také Otec a Duch svatý, přebýváme uvnitř nás, Bůh se stává naším chrámem.

My jsme chrámem Ducha svatého, když jsme pokřtěni, a vládne-li Boží vůle v lidském bytí, Bůh se stává chrámem a my se stáváme chrámem Božím. Není to tak, jako že ztratíme ten příbytek od křtu. Spíše máme přidané přebývání. Přirozeně všechny tři Osoby jsou nerozdělitelné.

Tak kde je jeden, tam jsou dva. Ale všichni nepůsobí stejným způsobem. Protože ani Otec, ani Duch svatý se nevtělili, jenom Syn, ale neopustil Otce ani Ducha svatého. Takže Oni jsou rozdílní ale nerozdělitelní. Jeden je aktér, nebo operátor, zatímco ti další dva se na této činnosti podílejí.

Takže, když Otec stvořil vesmír, Syn i Duch s tím souhlasili, ale byl to Otec, kdo to tvořil. Když nás Syn vykoupil, tak to byl Syn, který konal toto dílo Vykoupení. Zatímco Otec a Duch svatý s tím souhlasili a spolupracovali na Synově činnosti. A nyní, když je Duch svatý vyslán, ke třetímu Fiat, dává nám dar Boží Vůle, On v nás pracuje, a Otec a Duch svatý jsou zajedno v této činnosti. Když to všechno spojíme, máme psychosomatické přebývání tří božských osob v intelektu, paměti a vůli, v srdci, dechu a krvi a skrze ně.

Tak Otec ovlivňuje tělo, tak jak ovlivňoval úder Adamova srdce a jeho tep. Byl to Otec, kdo udržoval jeho tlukot srdce, který se neměl nikdy zastavit. Syn proudil v Adamově krvi, stejná krev, která měla být prolita na usmíření za hřích.

A Duch svatý dýchal, vdechoval a vydechoval každý moment v Adamově dechu. Tak tady máte *Soma*, toto řecké slovo znamená *Tělo*, proto psychosomatický. Soma. Tak máte Trojici v Adamově těle, v krvi, tlukotu srdce a dechu. Potom to máte v duši.

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

A *Psiki* v řečtině znamená duše, psychika. Takto Otec působící v Adamově vůli, Duch působí v paměti a Syn v intelektu. Duše má tři schopnosti: Intelekt, Paměť a Vůli, ve kterých Otec, Syn i Duch svatý pracují v těle, v srdci, dechu a krvi.

Dobře, jaký je tedy dopad na naše tělo? Ovlivňuje nás?

Ano. Kdykoli konáme skutky v Boží vůli, správné skutky, mají mimočasový vliv na všechna stvoření. To je zapojení těla. Není to jen duše.

Takže když jdete, to je skutek. Když dýcháte, to je skutek. Když zvednete kladivo a jdete pracovat, to je skutek. Tyto navenek všední, nebo zdánlivě podřadné skutky se mohou stát věčnými, když jsou spojené s Boží Vůlí.

Tak, jak Bůh nemá ani začátek, ani konec, usiluje o to, aby v nás přebýval, vlastnil nás a pokud to dovolíme, naše skutky se stanou Božími skutky a tedy věčnými. A proto Ježíš říká Louise, jestliže dýcháš, nebo spíš, Já dýchám a spím v tobě.

A proto všechno, co děláš, i když nevědomě, je to božský čin. Když by dělala kola, správně, sjednocena s celým stvořením a tím ho ovlivnila, tak to je možné jen v Boží vůli. Louisa byla schopná věčně ovlivňovat všechny věci všech časů jedním skutkem.

Tyto skutky se týkají i těla a nejenom duše. Mrkání, mluvení, a všechno se může stát Božími činy, které mají věčný vliv na všechny věci. A toto nebylo možné před tím, než byl udělen dar života v Boží vůli.

Adam a Eva ho měli, Ježíš a Marie ho měli, ale nikdo jiný. Nyní když Duch svatý nás posvěcuje, zejména přes vůli těch tří schopností, největší je vůle. Není to intelekt ani paměť. Protože jenom ve vůli jsou uloženy všechny tyto skutky a duše se rozvíjí.

Tyto skutky jsou vytvářeny z fyzických skutků stejně jako z duchovních. A v tomto smyslu je tělo nezbytné, abychom mohli dělat tyto skutky. Nyní, Louisa nedělala moc fyzické aktivity. Byla v posteli.

Ale přesto, ve všem, co dělala, v dýchání, psaní, mluvení, zapojovala mozek, zapojovala mysl, své ruce, a to je tělo.

Ó, to je ohromující.

Ano to je. Toto jsou skutky víry. Chcete vidět výsledky, ale nevidíte nic. To, co jsem viděl dělat, řekněme, nějakého světce před padesáti lety, třeba matku Terezu z Kalkaty.

Vidím jiné lidi, dělat to samé, ale co dělá skutky těch lidí odlišné jeden od druhého? To je záměr, síla Boží vůle v jednotlivci, což nevidíme fyzicky když koná skutky, jako když jdeme ke svátosti zpovědi, nebo přijímání. Je to tak?

Vy nutně necítíte odpuštění, když dostanete svátost smíření, ale víte, že je to tak. Tak toto jsou skutky víry.

Ještě poslední k této věci. Má to také nějaký dopad na naše zdraví?

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Na naše zdraví?

Myslím, že ano. Chci říct například, když přijmete svátost pomazání, ano? V případě možného úmrtí. Někteří lidé byli tímto pomazáním skutečně uzdraveni.

Dařilo se jim lépe. Svátostná milost, kterou svátost působí, může skutečně uzdravovat. A jestliže tyto božské skutky jsou skutky Boha, tak mohou také uzdravovat. To konečně záleží na Bohu, jestli chce uzdravit, nebo ulevit.

Dobře, moc děkuji.

Prosím. Stephen.

Dobrý večer, otče. Mám dotaz ohledně slov, která Louisa použila. Já jsem k tomu byl na katechezi, ale všechny moje pochyby nebyly rozptýleny. Jde o slova *fusionne a fondere*.

To znamená, že se rozpouštíme v Boží vůli. A učení církve je, že lidská podstata a božská podstata se nemohou společně smísit, nemohou splynout v jedno. Tak jsem se polekal, že je tu možná něco heretického. Není to nic heretického. To, co Tridentický koncil odsoudil byla záměna, ne spojení.

Takže k odsouzení je záměna podstaty. Správně? Neexistuje žádná záměna. Ve skutečnosti, to byl myslím papež Leo, který to vydal jako dogmatické prohlášení před Tridentickým koncilem.

Myslím, že to byl dopis Lva Flavianovi, kde mluví o tom, jak božská Vůle působící v Kristu neprodělala žádnou záměnu. Podívám se, jestli bych tu našel ten výrok. Tady je to. Mezi prvními ekumenickými koncily, které pomáhaly formulovat učení o dvou vůlích, Božské a lidské, v Ježíši Kristu.

Máte Chalcedon, jedná se o první ekumenické koncily, Konstantinopol II, a Konstantinopol III, které nabídly, budu citovat: „V jediné osobě Krista, přirozenosti, z důvodu jejich sjednocení, shodné formy, pouze jediné osoby a hypostáze, spojení syntézou, která nejen chrání před záměnou prvků, které se spojují, ale také netoleruje žádné rozdělení.“ Konec citátu.

Poté uvádí dvě přirozené vůle jednající, které spolupracují na spáse lidské rasy v jedné osobě a jedné substanci. Tedy jediná osoba Ježíše Krista, která konala zázraky, trpěla, narodila se z Panny Marie a která byla vtělená, má dvě přirozenosti, které se však nezaměňují.

Ty jsou spojené, ne rozdělené, dobře? A jednají podle své podstaty. Takže jedna je božská vůle, druhá je lidská. Vůle, intelekt a paměť však nejsou vlastnostmi osoby, ale podstaty.

Tak Kristus, jedna božská osoba, druhá osoba Trojice, vzal na sebe lidskou podstatu. Od věčnosti měl vždy božskou podstatu, když na sebe vzal lidskou podstatu, nikoli lidskou osobu. Nebyl lidskou osobou. Byl božskou osobou.

On měl jen jednu osobu. Vzal na sebe lidskou podstatu, která má intelekt, paměť, a vůli. Když žil, nezakoušel nijaký rozpor, nesoulad božské a lidské vůle. Ty pracovaly v dokonalé shodě a souladu. Lidský intelekt a božský byly tak říkajíc v dialogu.

AFLP

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Toto je patrné v několika pasážích Písma, kde jeho lidský intelekt musel být informován jeho božským intelektem, ale nebyly v rozporu. Jeho lidská vůle, intelekt a paměť, byly vždy vnímavé a pasivní vůči té božské. Na příklad, svatba v Káni, právě když ho Panna Maria požádala, aby udělal první zázrak, řekl, „nepřišel můj čas“. Ale ukazuje se, že jeho čas přišel.

Tady to byl moment, kdy Bůh použil Marii, aby oznámila Synovu lidskému intelektu, že nyní je čas se ukázat jako Mesiáš. Protože jakmile udělá svůj první zázrak, už se nebude moci vrátit zpět.

Ve svém lidském intelektu nevěděl, kdy přijde jeho čas. Tehdy jeho božský intelekt informoval jeho lidský intelekt.

Leslie, Leslie, pokračujte.

Děkuji. Otče, můžete se znovu vrátit k tomu, že Ježíš byl na kříži 6 hodin? Celý život jsem si myslela, že to byly tři hodiny.

On byl ukřižován ve třetí hodině, ale tma nastala o šesté hodině. Ale on byl na kříži skutečně šest hodin.

Když porovnáte všechna evangelia a spojíte kousky od každého. Dostanete, že byl na kříži kolem šesti hodin, protože Matouš uvádí, že ve třetí hodině byl ukřižován. Tak v šest hodin přišla tma a v devět zemřel.

On mluví o třetí, o šesté a o deváté hodině.

Četla jsem něco před pár lety, a byla jsem zmatená tím, že kdosi říkal, že On byl na kříži šest hodin. A já si myslela, že to byl omyl, že to byly jenom tři.

Ano, chápu, my slavíme liturgicky ukřižování od poledne do tří hodin, že?

Protože tehdy se stmívá. Ale je to jen určitá část, založená na evangeliu. Šest se zdá být nejpřesnějším podáním.

Ano, děkuji.

Dobře.

Děkuji.

Prosím.

Eva Maria, pokračujte. Jste ztlumená. Zapněte si mikrofon.

Ano, děkuji. Chci se znovu zeptat.

Když otec Josef vysvětloval *volizione* to třetí slovo pro vůli, volere, volonta a volizione. Úplně jsem to nepochopila.

Vrozená vůle, kterou všichni máme je *Volonta*. Potom *Volere* je operativní vůle, když je zapojena Boží vůle. A pak máme *Volizione*, což je osvícená vůle, když je zapojený intelekt.

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Nejenom vůle, ale také intelekt. Je to ve skutečnosti jedna vůle. Nejsou to tři vůle, je jen jedna.
Dobře, děkuji.

Prosím.

A máme tu Richarda, prosím Richarde.

Ano, otče. Přemýšlel jsem z pohledu ortodoxního na vznešenost člověka. A narazil jsem na tuto dlouhou pasáž. Při čtení mi připadlo, že tito lidé žijí v Boží vůli. Mají stejnou filosofii a učení, jako v Luisiných spisech.

Můj dotaz je, tedy: máte nějaký názor na to, jak reagují v ortodoxii lidé na Boží vůli? Podílejí se se na ní, nebo ne? A do jaké míry?

Zaprvé, v Luisiných spisech máte hodně z východní teologie a hodně patristické teologie. Nebyla si toho vědoma, protože žádnou patristiku nestudovala. Ale bylo jasné, že je to ten samý Bůh, který aktualizuje milost přes svátosti ve východní i západní církvi, jak to je ve spisech Louisy. Můžeme to vidět u hodně jejích výrazů. Například *zbožštění*, což se skoro nevyskytuje v západní církvi.

Augustin se o něm sotva zmiňuje. Ale otcové východní církve často. A často to můžeme najít v Luisiných svazcích.

V jejích spisech je tedy patrný vliv patristické teologie, ale také scholastický západní latinský vliv. Její spisy jsou tedy v tomto smyslu velmi ekumenické. Spojují v sobě východ a západ. Pokud jde o otázku, kolik pravoslavných je čte nebo jak jsou disponováni, myslím, že to je jako na západě.

Na východě rozumí *Divinizaci* – zbožštění, lépe než my na západě, proto jsou otevření. Pokud by měli přístup k těmto spisům jako my, potom by věřili v Louisu. Problém u pravoslavných je, že oni nemají stejnou spiritualitu jako má západ. Je to trochu odlišné.

Například, v hodinách umučení, Ježíš mluví o tom, jak s každým slovem, které recitujeme, pokud to děláme řádně, Bůh nám dá odpustek. Ve východních církvích neslyšíte moc o odpustcích. O tom najdete hodně v západních církvích.

To, ale nemyslím, že by bylo velkou překážkou, aby to přijali. Myslím, že jsou otevření. A já znám některé kněze a další, kteří jsou pravoslavní a čtou Luisiny spisy.

Vím, že někteří z nich to akceptují.

Otče, jsme na konci hodiny.

Dobře, děkuji. Děkuji vám všem. Požádal bych vás abyste si otlumili zvuk a rozloučili se, pokud chcete.

Děkuji otče.

Děkuji.

ASSOCIATION FRANCAISE LUISA PICCARRETA

Děkuji.

Děkuji, otče.

Dobře. A ať požehnání všemohoucího Boha na vás sestoupí a zůstane vždy s vámi. Ve jménu Otce, Syna i Ducha svatého. Amen.

Děkuji. Sbohem.